

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3955/92 af 21. december 1992 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderation samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der optræder samlet 1
- Aftale om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter 3
- ★ Erklæring afgivet af Fællesskabets repræsentanter ved undertegnelsen af aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter 9
- ★ Forslag til Kommissionens forordning (Euratom) nr. 3956/92 af 21. december 1992 om Det Europæiske Atomenergifællesskabs indgåelse af en aftale mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderative Republik samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der handler som én part, om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter 10

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

- ★ Rådets direktiv 92/112/EØF af 15. december 1992 om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør 11
- ★ Rådets direktiv 92/114/EØF af 17. december 1992 om udragende dele foran bagpanelet på førerhuse til motorkøretøjer i klasse N 17

2

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

- ★ Rådets direktiv 92/115/EØF af 17. december 1992 med henblik på vedtagelse af et direktiv om første ændring af direktiv 88/344/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser 31

- ★ Rådets direktiv 92/122/EØF af 21. december 1992 om bemyndigelse af Den Helleniske Republik til at udskyde liberaliseringen af visse kapitalbevægelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 88/361/EØF 33

II

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3955/92

af 21. december 1992

om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderation samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der optræder samlet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

Artikel 2

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel XVIII i aftalen (²).

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

Artikel 3

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

1. Fællesskerne repræsenteres i Styrelsesrådet for Det Internationale Videnskabs- og Teknologicerter, i det følgende benævnt »centret«, af formandskabet for Rådet og af Kommissionen, som hver udpeger et medlem af Styrelsesrådet.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (¹),
og

2. Kommissionen har det generelle ansvar for forvaltninger af spørgsmål vedrørende centret.

ud fra følgende betragtninger:

Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderation samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der optræder samlet, bidrager til at virkeliggøre Fællesskabets mål; Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne forordning end artikel 235 —

Rådet skal i god tid før møderne i Styrelsesrådet orienteres om de spørgsmål, som skal drøftes på disse møder, samt om, hvad Kommissionen agter at foretage sig.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kommissionen udtrykker Fællesskabernes holdning i Styrelsesrådet, jf. dog stk. 3.

Artikel 1

Aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderation samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der optræder samlet, samt Fællesskabets erklæring vedrørende artikel I godkendes herved på Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs vegne.

3. For så vidt angår spørgsmål, der henhører under artikel III, nr. v), artikel V og artikel XIII, fastlægges Fællesskabernes holdning af Rådet og forelægges generelt af formandskabet, medmindre Rådet beslutter andet. For så vidt angår spørgsmål, der henhører under artikel IV, litra B, nr. i) og v), og artikel IV, litra E, fastlægges Fællesskabernes holdning af Rådet og forelægges generelt af Kommissionen, medmindre Rådet beslutter andet, og især når der er tale om bestemte områder, hvor erfaringerne og ekspertisen hovedsagelig findes i medlemsstaterne.

Teksten til aftalen og erklæringen er knyttet til denne forordning.

(²) Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

(¹) EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992.

4. Ved fastlæggelsen af Fællesskabernes holdning som nævnt i stk. 3 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal.

Såfremt Fællesskabernes holdning i henhold til stk. 3, i modsætning til den generelle regel, skal fremlægges af Kommissionen henholdsvis formandskabet, træffer Rådet afgørelse med simpelt flertal.

5. Beslutninger om de projekter, som Fællesskaberne skal finansiere eller være med til at finansiere, træffes i henhold til forordning (EØF, Euratom) nr. 2157/91⁽¹⁾ eller en eventuel efterfølgende retsakt efter den foreskrevne fremgangsmåde.

6. Fællesskaberne repræsenteres i Det Videnskabelige Rådgivende Udvalg, der er nedsat ved aftalens artikel

IV, stk. D, af relevante eksperter, der udpeges af Rådet på grundlag af en liste, der forelægges af Kommissionen, og som indeholder navnene på de personer, som medlemsstaterne har indstillet.

Artikel 4

Centret har status som juridisk person og har den mest omfattende rets- og handleevne, som i henhold til love, der gælder i Fællesskabet indrømmes juridiske personer; det kan navnlig indgå kontrakter, erhverve og afhænde fast ejendom og løsure og være part i retssager.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1992.

På Rådets vegne

D. HURD

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 201 af 24. 7. 1991, s. 2.

AFTALE

om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter

AMERIKAS FORENEDE STATER, JAPAN OG DEN RUSSISKE FØDERATION samt det EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB og DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB, der optræder samlet,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER behovet for at hindre en spredning af teknologi og ekspertise i tilknytning til masseødelæggelsesvåben — nukleare, kemiske og biologiske våben;

SOM NOTERER sig den nuværende kritiske periode i staterne i Samfundet af Uafhængige Stater (i det følgende benævnt SNG) og Georgien, en periode der omfatter overgang til markedsøkonomi, fremadskridende nedrustningsproces og omstilling af industriel og teknisk kapacitet fra militære til fredelige formål;

SOM i denne sammenhæng ERKENDER behovet for at oprette et internationalt videnskabs- og teknologicenter med henblik på i videst muligt omfang at mindske tilskyndelsen til at engagere sig i aktiviteter, der kan resultere i en sådan spredning, ved at bistå og støtte aktiviteter med henblik på fredelige formål, som drives af videnskabsmænd og teknikere på våbenområdet i Den Russiske Føderation og, hvis de er interesseret, i andre SNG-statter og Georgien;

SOM ERKENDER behovet for gennem centrets projekter og aktiviteter at bidrage til SNG-staternes og Georgiens overgang til markedsøkonomi og for at støtte forskning og udvikling til fredelige formål;

SOM ØNSKER, at centrets projekter skaber incitament og støtte til de deltagende videnskabsmænd og teknikere, således at de får mulighed for at udvikle deres karrieremuligheder på lang sigt, hvilket vil styrke den videnskabelige forsknings- og udviklingskapacitet i SNG-staterne og Georgien;

SOM ER KLAR OVER, at kraftig støtte fra regeringer og fra fonde, akademiske og videnskabelige institutter og andre mellemstatslige og ikke-statslige organisationer er en forudsætning for centrets succes —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel I

Der oprettes herved et internationalt videnskabs- og teknologicenter (i det følgende benævnt »centret») som en mellemstatslig organisation. Enhver part leder på sit område centrets aktiviteter. Med henblik på at nå sine mål har centret i overensstemmelse med parternes love og forskrifter beføjelse til at indgå kontrakter, til at erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og til at være part i retssager.

Artikel II

A. Centret udvikler, godkender, finansierer og fører tilsyn med videnskabs- og teknologiprojekter med fredelige formål, som fortrinsvis gennemføres i institutioner og anlæg beliggende i Den Russiske Føderation og, hvis de er interesseret, i andre SNG-stater og Georgien.

B. Centrets målsætning er:

i) at give videnskabsmænd og teknikere på våbenområdet, og især dem, der sidder inde med viden og kvalifikationer vedrørende masseødelæggelsesvåben eller raketaffyringsystemer, i Den Russiske Føde-

ration og, hvis de er interesseret, i andre SNG-stater og Georgien, lejlighed til at rette deres færdigheder mod fredelige aktiviteter, og

ii) således ved hjælp af sine projekter og aktiviteter at bidrage til at løse nationale eller internationale tekniske problemer og virkeliggøre de overordnede mål vedrørende en mere effektiv overgang til markedsøkonomi, som er lydhør for civile behov, styrkelse af grundforskning og anvendt forskning og teknologisk udvikling inden for bl.a. miljøbeskyttelse, energiproduktion og nuklear sikkerhed og fremme af yderligere integration af videnskabsmænd fra SNG-staterne og Georgien i det internationale videnskabelige samfund.

Artikel III

Til virkeliggørelse af sine mål har centret beføjelse til:

i) ved hjælp af finansielle midler eller på anden måde at fremme og støtte videnskabelige og teknologiske projekter i overensstemmelse med artikel II i denne aftale

- ii) at føre tilsyn med og sørge for den finansielle kontrol med centrets projekter i overensstemmelse med artikel VIII i denne aftale
- iii) at etablere passende former for samarbejde med regeringer, mellemstatslige organisationer, ikke-statslige organisationer (hvilket i denne aftale også omfatter den private sektor) samt programmer
- iv) at modtage midler eller gaver fra regeringer, mellemstatslige organisationer og ikke-statslige organisationer
- v) i fornødent omfang at oprette afdelinger i SNG-stater og Georgien, hvis disse er interesseret heri, og
- vi) at udføre andre aktiviteter, som parterne måtte træffe aftale om.

Artikel IV

A. Centret har et styrelsesråd og et sekretariat bestående af en eksekutiv-direktør, viceeksekutivdirektører og sådant andet personale, som måtte være nødvendigt, i overensstemmelse med centrets vedtægt.

B. Styrelsesrådet har ansvaret for:

- i) at fastlægge centrets politik og fastsætte sin forretningsorden
- ii) at varetage den generelle styring og ledelse af sekretariatet
- iii) at godkende centrets driftsbudget
- iv) at varetage centrets finansielle og andre anliggender, herunder at godkende procedurer for udarbejdelse af centrets budget, opstilling af regnskaber og revision heraf
- v) at fastlægge generelle kriterier og prioriteter for godkendelse af projekter
- vi) at godkende projekter i overensstemmelse med artikel VI
- vii) at vedtage vedtægten og eventuelt andre gennemførelsesarrangementer, og
- viii) at udføre andre opgaver, som tillægges det ved denne aftale, eller som er nødvendige for gennemførelsen af denne aftale.

Styrelsesrådets beslutninger træffes ved konsensus mellem alle parter i rådet, jf. betingelserne i medfør af artikel V, medmindre andet er fastsat i denne aftale.

C. Hver af de fire signatarer er repræsenteret i Styrelsesrådet med én stemme. Hver part udpeger højst to repræsentanter til Styrelsesrådet inden syv (7) dage efter denne aftales ikrafttræden.

D. Parterne nedsætter et videnskabeligt rådgivende udvalg bestående af repræsentanter, der skal udnævnes af parterne. Udvalget skal bistå Styrelsesrådet med videnskabelig og anden nødvendig faglig rådgivning inden for en periode på femogfyre (45) dage fra hvert projektforslags forelæggelse for centret. Udvalget skal også rådgive Styrelsesrådet om, hvilke forskningsområder der bør fremmes, og yde dette enhver anden rådgivning, som det måtte ønske.

E. Styrelsesrådet vedtager en vedtægt til gennemførelse af denne aftale. Vedtægten skal indeholde bestemmelser om følgende:

- i) Sekretariatets struktur
- ii) fremgangsmåden for udvælgelse, udvikling, godkendelse, finansiering, gennemførelse og tilsyn med projekter
- iii) procedurer for udarbejdelse af centrets budget, opstilling og revision af regnskaber
- iv) passende retningslinjer for intellektuel ejendomsret i forbindelse med centrets projekter og for formidling af projektresultater
- v) procedurer for regeringers, mellemstatslige og ikke-statslige organisationers deltagelse i centrets projekter
- vi) personalepolitik, og
- vii) andre nødvendige arrangementer til gennemførelse af denne aftale.

Artikel V

Styrelsesrådet har diskretionær og eksklusiv beføjelse til at udvide sin medlemskreds til også at omfatte repræsentanter, der er udpeget af parter, der tiltræder denne aftale, på de betingelser, rådet fastsætter. Parter, der ikke er repræsenteret i Styrelsesrådet, og mellemstatslige og ikke-statslige organisationer kan indbydes til at deltage i dets drøftelser uden stemmeret.

Artikel VI

Ethvert projekt, der forelægges Styrelsesrådet til godkendelse, ledsages af skriftligt samtykke fra den stat eller de stater, hvor arbejdet skal gennemføres. Foruden nævnte stats eller stater forudgående samtykke kræves der til

godkendelse af projekter konsensus mellem parterne i Styrelsesrådet, jf. betingelserne i medfør af artikel V, bortset fra sådanne parter, som er SNG-stater, og Georgien.

Artikel VII

A. Projekter, der godkendes af Styrelsesrådet, kan finansieres eller støttes af centret, eller af regeringer, mellemstatslige organisationer eller ikke-statslige organisationer, direkte eller gennem centret. Finansieringen og støtten af godkendte projekter sker på de betingelser, som de, der stiller finansieringsmidlerne til rådighed, fastsætter; betingelserne skal være i overensstemmelse med denne aftale.

B. Repræsentanterne for parterne i Styrelsesrådet og personalet ved centrets sekretariat må ikke modtage projekttilskud og må ikke direkte drage fordel af noget projekttilskud.

Artikel VIII

A. Centret har ret til, inden for Den Russiske Føderation og andre interesserede SNG-stater og Georgien, i hvilke arbejdet skal udføres:

- i) på stedet at undersøge centrets projektaktiviteter, -materialer, leverancer og anvendelse af midler til projekter samt projektrelaterede tjensteydelser og projektrelateret anvendelse af midler efter forudgående meddelelse eller i tilslutning hertil som fastsat i projektaftalen
- ii) på dets anmodning at inspicere eller revidere bøger eller anden dokumentation vedrørende centrets projektaktiviteter og anvendelse af midler, uanset hvor sådanne bøger eller dokumentation befinder sig, i den periode, i hvilken centret stiller finansiering til rådighed, og i en periode derefter som fastsat i projektaftalen.

Det i artikel VI omhandlede skriftlige samtykke skal omfatte tilladelse både fra den eller de SNG-stater og Georgien, hvor arbejdet skal udføres, og fra modtagerinstitutionen, til at give centret den nødvendige adgang til at foretage den i dette litra omhandlede revision og kontrol af projektet.

B. De parter, der er repræsenteret i Styrelsesrådet, har også i samråd med centret de i litra A beskrevne rettigheder med hensyn til projekter, de finansierer helt eller delvis, enten direkte eller gennem centret.

C. Hvis det fastslås, at de med et projekt forbundne betingelser ikke er blevet overholdt, kan centret, den regering eller organisation, der finansierer projektet, bringe projektet til ophør, efter at de har underrettet Styrelsesrådet om grundene hertil, og tage passende skridt i overensstemmelse med betingelserne i projektaftalen.

Artikel IX

A. Centrets hovedkvarter placeres i Den Russiske Føderation.

B. Gennem materiel støtte til centret stiller Den Russiske Føderations regering for egen regning et passende anlæg til rådighed for centret og sørger for dets vedligeholdelse, energi- og vandforsyning samt sikkerhed.

C. I Den Russiske Føderation har centret status som juridisk person og skal i denne egenskab have ret til at indgå kontrakter, at erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og at være part i retssager.

Artikel X

I Den Russiske Føderation gælder følgende:

- i) a) Ved fastlæggelse af centrets skattepligtige indtægter medregnes der ikke midler, som centret har modtaget fra sine grundlæggere og sponsorer — regeringer, mellemstatslige organisationer og ikke-statslige organisationer — eller renteindtægter fra disse midler i form af bankindeståender i Den Russiske Føderation
- b) Centret og dets afdelinger fritages for skatter på ejendom, som er beskattet i henhold til Den Russiske Føderations skattelovgivning
- c) Varer, forsyninger eller andre goder, der stilles til rådighed eller anvendes i forbindelse med centret og dets projekter og aktiviteter, kan indføres i, udføres fra eller anvendes i Den Russiske Føderation under fritagelse for afgifter, told, importafgifter og andre lignende skatter og afgifter, som pålægges af Den Russiske Føderation
- d) De af centrets personale, som ikke er russiske statsborgere, fritages for at skulle betale indkomstskat for fysiske personer i Den Russiske Føderation
- e) Midler, som modtages af juridiske personer, herunder russiske videnskabelige organisationer, i forbindelse med centrets projekter og aktiviteter, skal holdes uden for beregningen af disse organisationers udbytter med henblik på beskatning

- f) Midler, som modtages af personer, navnlig videnskabsmænd og specialister, i forbindelse med centrets projekter og aktiviteter, skal ikke medregnes i disse personers skattepligtige indkomst.
- ii) a) Centret, regeringer, mellemstatslige organisationer og ikke-statslige organisationer skal frit kunne forsende pengemidler vedrørende centret og dets projekter og aktiviteter, undtagen russisk valuta, til og fra Den Russiske Føderation uden restriktioner. De kan dog hver især ikke udføre større beløb, end de har indført i Den Russiske Føderation
- b) Med henblik på finansiering af centret og dets projekter og aktiviteter skal det have ret til for egen regning og på vegne af de enheder, der er omhandlet i nr. ii) a), at sælge udenlandsk valuta på Den Russiske Føderations nationale valutamarked.
- iii) Personale i ikke-russiske organisationer, som deltager i centrets projekter eller aktiviteter, og som ikke er russiske statsborgere, fritages for at skulle betale told og afgifter af deres personlige ejendele eller løsøre, der indføres i, udføres fra eller anvendes i Den Russiske Føderation til dette personales eller deres familiemedlemmers personlige brug.

Artikel XI

A. Parterne arbejder nært sammen med henblik på at lette afgørelsen af retssager og erstatningskrav i henhold til denne artikel.

B. Medmindre andet vedtages, skal Den Russiske Føderations regering i forbindelse med retssager og erstatningskrav, som anlægges eller indbringes af russiske statsborgere eller organisationer, bortset fra kontraktmæssige krav, som følge af handlingen eller forsømselser fra centret eller dets personales side i udøvelsen af centrets aktiviteter:

- i) afstå fra at anlægge retssager mod centret og dets personale
- ii) påtage sig ansvar for behandling af retssager eller erstatningskrav mod centret og dets personale, som anlægges eller indbringes af de ovennævnte
- iii) holde centret og dets personale skadesløse, hvad angår de i nr. ii) ovenfor nævnte retssager og erstatningskrav.

C. Bestemmelserne i denne artikel er ikke til hinder for kompensation eller erstatning i henhold til gældende internationale aftaler eller nogen stats nationale lovgivning.

D. Intet i litra B kan fortolkes med henblik på at forhindre retssager eller erstatningskrav mod russiske statsborgere eller personer med fast bopæl i Den Russiske Føderation.

Artikel XII

A. Personale fra regeringerne i de kontraherende stater eller fra De Europæiske Fællesskaber, som opholder sig i Den Russiske Føderation i forbindelse med centrets projekter eller aktiviteter, indrømmes af Den Russiske Føderations regering en status svarende til den, der indrømmes administrativt og teknisk personale i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser.

B. Personalet ved centret indrømmes af Den Russiske Føderations regering de privilegier og immuniteter, der sædvanligvis indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer, dvs.

- i) fritagelse for anholdelse, tilbageholdelse og retsforfølgning i såvel strafferetlig, civilretlig som forvaltningsretlig henseende i forbindelse med tale eller skrevne ord og alle sådanne handlinger, som de foretager i embeds medfør
- ii) fritagelse for enhver indkomstskat, sociale sikringsbidrag eller andre former for skatter og afgifter, undtagen sådanne, som normalt indgår i prisen på varer, eller som betales for præsterede tjenester
- iii) fritagelse fra bestemmelserne vedrørende social sikring
- iv) fritagelse for indvandringsrestriktioner og registreringspligt for udlændinge, og
- v) ret til at indføre møbler og effekter på det tidspunkt, hvor de første gang tiltræder deres stilling, uden nogen form for russiske afgifter, told, importafgifter eller andre lignende skatter og afgifter.

C. Enhver part kan give eksekutivdirektøren meddelelse om, at andre personer end de i litra A og D omhandlede vil opholde sig i Den Russiske Føderation i forbindelse med centrets projekter og aktiviteter. En part, som giver en sådan meddelelse, underretter disse personer om deres pligt til at overholde Den Russiske Føderations love og forskrifter. Eksekutivdirektøren giver meddelelsen videre til Den Russiske Føderations regering, som indrømmer disse personer de i litra B, nr. ii) til v) omhandlede fordele samt en passende status med henblik på gennemførelse af projektet eller aktiviteten.

D. Repræsentanterne for parterne i Styrelsesrådet, eksekutivdirektøren og viceeksekutivdirektørerne indrømmes af Den Russiske Føderations regering foruden de i denne artikels litra A og B opregnede privilegier og immuniteter sådanne privilegier, immuniteter, fritagelser og lettelser, som i almindelighed indrømmes repræsentanter for medlemmer af og ledende personale i internationale organisationer i overensstemmelse med international ret.

E. Intet i denne artikel forpligter Den Russiske Føderations regering til at indrømme de i denne artikels litra A, B og D omhandlede privilegier og immuniteter til egne statsborgere eller personer med fast bopæl i Den Russiske Føderation.

F. Med forbehold af de ovenfor omhandlede privilegier, immuniteter og andre fordele, er det en pligt for alle personer, som nyder privilegier, immuniteter og fordele i henhold til denne artikel, at overholde Den Russiske Føderations love og forskrifter.

G. Intet i denne aftale kan fortolkes med henblik på at afvige fra de privilegier, immuniteter og andre fordele, der indrømmes personale som beskrevet i litra A til D, i henhold til andre aftaler.

Artikel XIII

Enhver stat, som ønsker at blive part i denne aftale, skal meddele Styrelsesrådet dette gennem eksekutivdirektøren. Styrelsesrådet skal gennem eksekutivdirektøren sende bekræftede kopier af denne aftale til den pågældende stat. Efter Styrelsesrådets godkendelse gives der nævnte stat tilladelse til at tiltræde denne aftale. Denne aftale træder i kraft for denne stats vedkommende på tredivtedagen (30) efter det tidspunkt, hvor deponeringen af dens tiltrædelsesinstrument har fundet sted. Såfremt en SNG-stat eller SNG-stater og Georgien tiltræder denne aftale, skal denne eller disse stater overholde de forpligtelser, som Den Russiske Føderations regering har påtaget sig i henhold til artikel VIII, artikel IX, litra C, og artikel X til XII.

Artikel XIV

Selv om intet i denne aftale begrænser parternes ret til at gennemføre projekter uden om centret, skal parterne så

vidt muligt bestræbe sig på anvende centret, når de gennemfører projekter, hvis karakter og målsætninger er egnede for centret.

Artikel XV

A. Denne aftale tages op til fornyet gennemgang af parterne to år efter dens ikrafttræden. Ved gennemgangen skal der tages hensyn til parternes finansielle tilsagn og indbetalinger.

B. Denne aftale kan ændres ved skriftlig aftale mellem alle parterne.

C. Enhver part kan trække sig ud af denne aftale seks måneder efter skriftligt at have meddelt dette til de andre parter.

Artikel XVI

Alle spørgsmål eller tvister vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af denne aftale gøres til genstand for konsultation mellem parterne.

Artikel XVII

Med henblik på finansiering af projekter så hurtigt som muligt fastlægger de fire signatarer de nødvendige midlertidige procedurer, indtil Styrelsesrådet har vedtaget vedtægten. Disse skal navnlig omfatte udnævnelse af eksekutivdirektøren og det nødvendige personale samt fastlæggelse af procedurer for forelæggelse, gennemgang og godkendelse af projekter.

Artikel XVIII

A. Denne aftale vil være åben for undertegnelse for Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderation samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der optræder samlet.

B. Hver signatar meddeler gennem de diplomatiske kanaler de øvrige signatarer, at den har afsluttet alle interne procedurer, som er nødvendige for at være bundet af denne aftale.

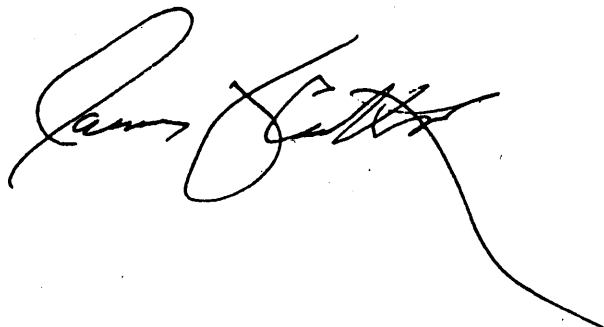
C. Denne aftale træder i kraft på tredivtedagen (30) efter datoen for den sidste notifikation som omhandlet i litra B.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Moskva, den 27. november 1992, på dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, japansk, nederlandsk, portugisisk, russisk, spansk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

FOR

Amerikas Forenede Stater

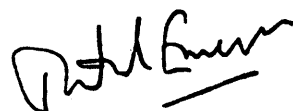
Japan

枝村 紘郎

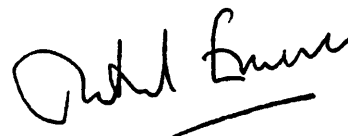
Den Russiske Føderation

Det Europæiske Atomenergifællesskab

*Det Europæiske
Økonomiske Fællesskab*

Erklæring afgivet af Fællesskabets repræsentanter ved undertegnelsen af aftalen om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter

»Fællesskabet erklærer, at centret skal have status af juridisk person og have den mest omfattende retsevne, om i henhold til love, der gælder i Fællesskabet, indrømmes juridiske personer, og at det navnlig kan indgå kontrakter, erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og være part i retssager.«

FORSLAG TIL KOMMISSIONENS FORORDNING (EURATOM) Nr. 3956/92

af 21. december 1992

om Det Europæiske Atomenergifællesskabs indgåelse af en aftale mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderative Republik samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der handler som én part, om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 101, stk 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderative Republik samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der handler som én part, om oprettelse af et internationalt videnskabs- og teknologicenter er blevet undertegnet den 27. november 1992;

Rådet har med sin afgørelse af 14. december 1992 godkendt aftalen med henblik på Kommissionens indgåelse af aftalen på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne;

aftalen bør indgås på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Aftalen mellem Amerikas Forenede Stater, Japan, Den Russiske Føderative Republik samt Det Europæiske Atomenergifællesskab og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, der handler som én part, om oprettelse af et

internationalt videnskabs- og teknologicenter, samt Fællesskabets erklæring vedrørende artikel I godkendes herved på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne.

Teksten til aftalen og erklæringen er knyttet som bilag til denne forordning ⁽¹⁾.

Artikel 2

Formanden for Kommissionen foranstalter på Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne den notifikation, der er omhandlet i artikel XVIII i aftalen.

Artikel 3

Rådet og Kommissionen udpeger hver en repræsentant for Fællesskabet til styrelsesrådet i henhold til artikel IV, stk. C, i aftalen.

Artikel 4

Det Internationale Videnskabs- og Teknologicenter har status om juridisk person og har den videstgående rets- og handleevne, som de enkelte nationale lovgivninger i Fællesskabet tillægger juridiske personer, og kan i særdeleshed indgå kontrakter, erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1992.

På Kommissionens vegne

Jacques DELORS

Formand

⁽¹⁾ Se side 3 i denne Tidende.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV 92/112/EØF

af 15. december 1992

om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (⁽²⁾),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (⁽³⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 89/428/EØF af 21. juni 1989 om fastsættelse af nærmere regler for indbyrdes tilnærmelse af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør (⁽⁴⁾) blev ophævet af Domstolen ved dom af 11. juni 1991 (⁽⁵⁾) som følge af anvendelse af et forkert retsgrundlag;

det retlige tomrum, som er opstået med ophævelsen af nævnte direktiv, kan have negativ indflydelse på såvel miljøet som konkurrenceforholdene i titandioxidsektoren; den materielle situationen, som det annullerede direktiv havde skabt, bør genoprettes;

hvis medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme nævnte direktiv, behøver de ikke at vedtage nye foranstaltninger i medfør af dette

(⁽¹⁾) EFT nr. C 317 af 7. 12. 1991, s. 5.

(⁽²⁾) EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 158 og EFT nr. C 305 af 23. 11. 1992.

(⁽³⁾) EFT nr. C 98 af 21. 4. 1992, s. 9.

(⁽⁴⁾) EFT nr. L 201 af 14. 7. 1989, s. 56.

(⁽⁵⁾) Dom af 11. juni 1991, sag C 300/89, Kommissionen mod Rådet (endnu ikke offentliggjort).

direktiv, dersom de foranstaltninger, der allerede er truffet, er i overensstemmelse med dette;

formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser om produktionsforholdene for titandioxid, således at konkurrencen mellem sektorens forskellige producenter ikke længere forvrides, og der sikres miljøbeskyttelse på et højt niveau;

for industrianlæg, der eksisterede den 20. februar 1978, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien (⁽⁶⁾), særlig artikel 9, udarbejde programmer for gradvis nedbringelse af forureningen fra affald fra disse anlæg med henblik på at bringe den til ophør;

i disse programmer fastsættes de generelle mål for nedbringelse af forureningen fra flydende, fast og luftförmigt affald, som skulle nås pr. 1. juli 1987; programmerne skal fremsendes til Kommissionen, således at denne kan forelægge Rådet egnede forslag om harmonisering af disse programmer for så vidt angår nedbringelse af forureningen med henblik på at bringe den til ophør og forbedre konkurrencevilkårene for titandioxidindustrien;

for at beskytte vandmiljøet bør dumpning af affald og udledning af visse typer affald, særlig fast og stærkt syreholdigt affald, forbydes og udledningen af andre typer affald, særlig svagt syreholdigt og neutraliseret affald, gradvis nedbringes;

de gamle industrianlæg bør anvende hensigtsmæssig teknik til behandling af affald, således at målene nås inden for de fastsatte frister;

installation af sådan teknik til behandling af svagt syreholdigt og neutraliseret affald fra visse anlæg kan

(⁽⁶⁾) EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 83/29/EØF (EFT nr. L 32 af 3. 2. 1983, s. 28).

medføre tekniske og økonomiske vanskeligheder; medlemsstaterne bør derfor kunne udsætte gennemførelsen af disse bestemmelser på betingelse af, at der udarbejdes og forelægges Kommissionen et program for effektiv nedbringelse af forureningen; hvis medlemsstaterne har særlige vanskeligheder, skal Kommissionen kunne forlænge de relevante tidsfrister;

med hensyn til udledning af visse typer affald bør medlemsstaterne kunne anvende kvalitetsmålsætninger, der er fastsat på en sådan måde, at resultaterne i alle henseender svarer til dem, der opnås ved hjælp af grænseværdier; denne overensstemmelse skal påvises i et program, der skal forelægges Kommissionen;

uden tilsidesættelse af de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i henhold til Rådets direktiv 80/779/EØF af 15. juli 1980 om grænseværdier og vejledende værdier for luftkvaliteten med hensyn til svovldioxid og svævestøv⁽¹⁾, og Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industri anlæg⁽²⁾, bør luftkvaliteten beskyttes ved fastsættelse af passende emissionsnormer for luftformige udledninger fra titandioxidindustrien;

for at kontrollere den effektive gennemførelse af foranstaltningerne bør medlemsstaterne føre tilsyn med hver enkelt virksomheds faktiske produktion;

alt affald fra titandioxidindustrien bør, hvor det er teknisk og økonomisk muligt, undgås eller genanvendes, og genanvendelse eller bortskaffelse af sådant affald bør ske uden risiko for menneskers sundhed eller for miljøet;

bestemmelserne i dette direktiv griber ikke ind i medlemsstaternes ret til at opretholde eller vedtage strengere bestemmelser til beskyttelse af miljøet på det område, der er omfattet af direktivet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i direktiv 78/176/EØF fastsættes i nærværende direktiv de nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra eksisterende industri anlæg med henblik på at bringe den til ophør og for at forbedre konkurrencevilkårene for titandioxidindustrien.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 89/427/EØF (EFT nr. L 201 af 14. 7. 1989, s. 53).

⁽²⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås

a) for så vidt angår sulfatprocessen:

— ved »fast affald«:

— uopløselige malmrester, som ikke reagerer med svovlsyre under fremstillingsprocessen

— jernvitriol, dvs. krystalliseret ferrosulfat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)

— ved »stærkt syreholdigt affald«:

— moderlud, der opstår i filtreringsfasen efter hydrolyse af titanylsulfatopløsningen. Hvis sådan moderlud bringes i forbindelse med svagt syreholdigt affald, som samlet indeholder over 0,5 % fri svovlsyre samt forskellige tungmetaller⁽³⁾, skal lud og affald tilsammen betragtes som stærkt syreholdigt affald

— ved »restprodukter fra affaldsbehandling«:

— filtrersalte, slam og flydende affald, der opstår ved behandling (koncentrering eller neutralisering) af stærkt syreholdigt affald, og som indeholder forskellige tungmetaller, men ikke neutraliserede og filtrerede eller dekanterede restprodukter, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som inden enhver fortynding har en pH-værdi på over 5,5

— ved »svagt syreholdigt affald«:

— vaskevand, kølevand og kondensater samt andet slam og flydende affald, der ikke er omfattet af ovennævnte definitioner, og som indeholder højst 0,5 % fri svovlsyre

— ved »neutraliseret affald«:

— væsker, som har en pH-værdi på over 5,5, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som fremstilles direkte ved filtrering eller dekantering af stærkt eller svagt syreholdigt affald efter behandling med henblik på at reducere syreindholdet og indholdet af tungmetaller

— ved »støv«:

— støv af en hvilken som helst art, der hidrører fra produktionsanlæg, herunder navnlig malm- og pigmentstøv

⁽³⁾ Stærkt syreholdigt affald, der er blevet fortyndet, indtil det indeholder højst 0,5 % fri svovlsyre, er ligeledes omfattet af denne definition.

— ved »SO_x«:

- luftformigt svovldioxid og svovltrioxid, der hidrører fra de forskellige trin i fremstillingsprocessen og de interne affaldsbehandlingsprocesser, herunder også syreblærer

b) for så vidt angår chloridprocessen:

— ved »fast affald«:

- uopløselige malmrester, som ikke reagerer med chlor under fremstillingsprocessen
- metalchlorid og metalhydroxid (filterstof), der opstår i fast form ved fremstillingen af titantetrachlorid
- koksrester, som opstår ved fremstillingen af titantetrachlorid

— ved »stærkt syreholdigt affald«:

- affald, der indeholder over 0,5 % fri saltsyre samt forskellige tungmetaller ⁽¹⁾

— ved »restprodukter fra affaldsbehandling«:

- filtrersalte, slam og flydende affald, der opstår ved behandling (koncentrering eller neutralisering) af stærkt syreholdigt affald, og som indeholder forskellige tungmetaller, men ikke neutraliserede og filtrerede eller dekanterede restprodukter, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som inden enhver fortynding har en pH-værdi på over 5,5

— ved »svagt syreholdigt affald«:

- vaskevand, kølevand og kondensater samt andet slam og flydende affald, der ikke er omfattet af ovennævnte definitioner, og som indeholder højst 0,5 % fri saltsyre

— ved »neutraliseret affald«:

- væsker, som har en pH-værdi på over 5,5, som kun indeholder spor af tungmetaller, og som fremstilles direkte ved filtrering eller dekantering af stærkt eller svagt syreholdigt affald efter behandling med henblik på at reducere surheden og indholdet af tungmetaller

— ved »støv«:

- støv af en hvilken som helst art, der hidrører fra produktionsanlæg, herunder navnlig malm-, pigment- og koksstøv

— ved »chlor«:

- gasformigt chlor, der hidrører fra de forskellige trin i fremstillingsprocessen

c) for så vidt angår sulfatprocessen eller chloridprocessen:

— ved »dumpning«:

- enhver forsættelig udledning i indre overfladevande, indre kystfarvande, territorialfarvande eller i åbent hav af stoffer og materialer fra skibe og luftfartøjer ⁽²⁾.

2. De udtryk, der er defineret i direktiv 78/176/EØF, har samme betydning i nærværende direktiv.

Artikel 3

Dumpning af alt fast affald, alt stærkt syreholdigt affald, alle restprodukter fra affaldsbehandling, alt svagt syreholdigt affald eller neutraliseret affald som defineret i artikel 2, er forbudt fra den 15. juni 1993.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udledning af affald i indre overfladevande, indre kystfarvande, territorialfarvande og i åbent hav forbydes:

a) for så vidt angår fast affald, stærkt syreholdigt affald og restprodukter fra affaldsbehandling fra eksisterende industrianlæg, som anvender sulfatprocessen:

- fra den 15. juni 1993 i alle ovennævnte vandområder

b) for så vidt angår fast affald og stærkt syreholdigt affald fra eksisterende industrianlæg, som anvender chloridprocessen:

- fra den 15. juni 1993 i alle ovennævnte vandområder.

Artikel 5

Hvis en medlemsstat har alvorlige tekniske og økonomiske vanskeligheder ved at overholde den i artikel 4 fastsatte dato, kan Kommissionen give udsættelse, under forudsætning af, at den inden den 15. juni 1993 får forelagt et program for effektiv nedbringelse af udledningen af dette affald. Et sådant program skal føre til et endeligt forbud senest den 30. juni 1993.

⁽¹⁾ Stærkt syreholdigt affald, der er blevet fortyndet, indtil det indeholder højst 0,5 % fri svovlsyre, er ligeledes omfattet af denne definition.

⁽²⁾ Ved »skibe og luftfartøjer« forstås søgående fartøjer og luftbårne fartøjer af hvilken som helst art, herunder også luftpudefartøjer, selvdrevne og ikke selvdrevne fartøjer samt fastgjorte eller flydende platforme.

Senest tre måneder efter vedtagelsen af dette direktiv underrettes Kommissionen om sådanne tilfælde, som den skal høres om. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 6

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udledningen af affald nedbringes i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) affald fra eksisterende industrianlæg, som anvender sulfatprocessen:

— svagt syreholdigt affald og neutraliseret affald nedbringes pr. 31. december 1993 i alle vandområder til en værdi på højst 800 kg samlet mængde sulfat pr. ton produceret titandioxid (dvs. svarende til de SO_4 -ioner, der findes i fri svovlsyre og i metalsulfater)

b) affald fra eksisterende industrianlæg, som anvender chloridprocessen:

— svagt syreholdigt affald, restprodukter fra affaldsbehandling og neutraliseret affald nedbringes pr. 15. juni 1993 i alle vandområder til følgende værdier for samlet mængde chlorid pr. ton produceret titandioxid (dvs. svarende til de Cl_1 -ioner, der findes i fri saltsyre og i metalchlorider):

— 130 kg, når der anvendes naturligt rutil

— 228 kg, når der anvendes syntetisk rutil

— 450 kg, når der anvendes slagge.

Såfremt virksomheden anvender mere end én type malm, gælder værdierne i forhold til mængden af de anvendte malmtyper.

Artikel 7

Undtagen for så vidt angår indre overfladevande kan medlemsstaterne forlænge den i artikel 6, litra a), anførte frist til senest den 31. december 1994, hvis større tekniske og økonomiske vanskeligheder kræver det, og på den betingelse, at der senest den 15. juni 1993 forelægges Kommissionen et program for effektiv nedbringelse af udledningen af dette affald. Et sådant program skal gøre det muligt at nå følgende grænseværdi pr. ton produceret titandioxid på den angivne dato:

— svagt syreholdigt affald og neutraliseret affald: 1 200 kg den 15. juni 1993

— svagt syreholdigt affald og neutraliseret affald: 800 kg den 31. december 1994.

Senest tre måneder efter vedtagelsen af dette direktiv underrettes Kommissionen om sådanne tilfælde, som den skal høres om. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 8

1. For så vidt angår kravene i artikel 6 kan medlemsstaterne vælge at anvende kvalitetsmål med dertil passende grænseværdier på en sådan måde, at de har samme virkninger med hensyn til miljøbeskyttelse og modvirkning af konkurrenceforvridning som de i dette direktiv fastsatte grænseværdier.

2. Hvis en medlemsstat vælger at anvende kvalitetsmål, forelægger den Kommissionen et program⁽¹⁾, der viser, at foranstaltningernes virkninger med hensyn til miljøbeskyttelse og modvirkning af konkurrenceforvridning svarer til virkningen af grænseværdierne på de tidspunkter, hvor disse grænseværdier anvendes i overensstemmelse med artikel 6.

Dette program forelægges Kommissionen mindst seks måneder før medlemsstaten agter at anvende kvalitetsmålene.

Kommissionen vurderer programmet efter fremgangsmåderne i artikel 10 i direktiv 78/176/EØF.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udledningerne i luften nedbringes i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) for så vidt angår eksisterende industrianlæg, som anvender sulfatprocessen:

i) nedbringes udledningerne for så vidt angår støv pr. 31. december 1993 til en værdi på højst 50 mg/Nm^3 ⁽²⁾ fra større kilder og højst 150 mg/Nm^3 ⁽²⁾ fra andre kilder⁽³⁾;

ii) nedbringes udledningerne for så vidt angår SO_x , der hidrører fra forbrændings- og kalcinerings-trinnet ved fremstilling af titandioxid, pr. 1. januar 1995 til en værdi på højst 10 kg SO_2 -ækvivalenter pr. ton produceret titandioxid

⁽¹⁾ Disse oplysninger gives i henhold til artikel 14 i direktiv 78/17/EØF eller separat, hvis omstændighederne kræver det.

⁽²⁾ Kubikmeter ved en temperatur på 273 K og et tryk på 101,3 KPa.

⁽³⁾ Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de mindre kilder, der ikke er omfattet af deres målinger.

- iii) skal medlemsstaterne kræve, at der installeres midler til at forhindre emissionen af syreblærer
 - iv) må anlæg til koncentration af affaldssyrer ikke udlede mere end 500 mg/Nm³ SO_x beregnet som SO₂-ækvivalenter (*)
 - v) skal anlæg til brænding af salte, der er frembragt ved affaldsbehandling, råde over den bedste, tilgængelige teknologi, der ikke medfører urimelige omkostninger, med henblik på at nedbringe SO_x-emissionerne
- b) for så vidt angår eksisterende industrianlæg, som anvender chloridprocessen:
- i) nedbringes udledningerne for så vidt angår støv pr. 15. juni 1993 til en værdi på højst 50 mg/Nm³ (*) fra større kilder og på højst 150 mg/Nm³ (*) fra andre kilder (*)
 - ii) nedbringes udledningerne for så vidt angår chlor pr. 15. juni 1993 til en daglig gennemsnitskoncentration på højst 5 mg/Nm³ (*) og må ikke overstige 40 mg/Nm³ på noget tidspunkt.

2. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke direktiv 80/779/EØF.

3. Kontrolproceduren for referencemålinger for udledning af SO_x i atmosfæren er beskrevet i bilaget.

Artikel 10

Medlemsstaterne kontrollerer de i artikel 6, 8 og 9 anførte værdier og den deri foreskrevne nedbringelse i forhold til hvert anlægs faktiske produktion.

Artikel 11

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alt affald fra titandioxidindustrien og

navnlig affald, som er omfattet af forbud mod udledning eller dumpning i vand eller udledning i luften

— begrænses mest muligt eller genanvendes, hvis dette er teknisk og økonomisk muligt

— genanvendes eller bortskaffes, hvis dette kan ske uden risiko for menneskers sundhed eller fare for miljøet.

Det samme gælder affald, som opstår ved genanvendelse eller behandling af ovennævnte affald.

Artikel 12

1. De medlemsstater, som endnu ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, sætter dem i kraft senest den 15. juni 1993. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de nationale bestemmelser, de har vedtaget for at efterkomme dette direktiv.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. december 1992.

På Rådets vegne

M. HOWARD

Formand

(*) Med hensyn til nye koncentrationsprocesser kan Kommissionen godkende en anden værdi, hvis medlemsstaterne kan påvise, at de ikke råder over teknikker, der gør det muligt at nå denne standard.

(*) Kubikmeter ved en temperatur på 273 K og et tryk på 101,3 KPa.

(*) Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de mindre kilder, der ikke er omfattet af deres målinger.

(*) Det anslås, at disse værdier svarer til et maksimum på 6 g/ton produceret titandioxid.

*BILAG***Kontrolprocedure for referencemålinger for udledning af luftformigt SO_x**

Mængderne af SO₂ og SO₃ samt syreblærer i SO₂-ækvivalenter, som udledes fra bestemte anlæg, beregnes på grundlag af det luftvolumen, der udledes under de specifikke operationer, og det gennemsnitlige målte indhold af SO₂ og SO₃ i denne periode. Bestemmelsen af luftstrømmen og indholdet af SO₂ og SO₃ skal foretages under samme temperatur- og fugtighedsforhold.

RÅDETS DIREKTIV 92/114/EØF

af 17. december 1992

om udragende dele foran bagpanelet på førerhuse til motorkøretøjer i klasse N

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A.

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

de tekniske forskrifter, som motorkøretøjer skal opfylde ifølge national lovgivning, vedrører bl.a. udragende dele på lastvognes førerhuse;

disse forskrifter er forskellige fra den ene medlemsstat til den anden; alle medlemsstaterne må derfor indføre de samme forskrifter som tillæg til eller i stedet for de nugældende bestemmelser, således at alle køretøjstyper kan omfattes af EØF-typegodkendelsesproceduren i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (4);

for at øge færdselssikkerheden er det afgørende nødvendigt, at førerhuse på motorkøretøjer i klasse N ikke er forsynet med skarpe, udragende dele, der ved ulykkestilfælde kan udsætte personer, som kommer i kontakt med køretøjets yderflade, for risiko eller alvorlige kvæstelser;

det anbefales at følge de tekniske forskrifter i ECE (Den Økonomiske Kommission for Europa) — regulativ nr. 61 om ensartede bestemmelser for udragende dele på lastbilførerhuse; dette ECE-regulativ er knyttet som bilag til aftalen af 20. marts 1958 om vedtagelse af ensartede betingelser for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af tilbehør og dele til motordrevne køretøjer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved »køretøj« forstår i dette direktiv ethvert *motorkøretøj*, med eller uden karrosseri, som tilhører den i bilag I til direktiv 70/156/EØF definerede klasse N, er bestemt til kørsel på vej, forsynet med mindst fire hjul og konstrueret til en maksimal hastighed på over 25 km/h.

Artikel 2

Medlemsstaterne kan ikke nægte en køretøjstype EØF-typegodkendelse eller national typegodkendelse eller forbyde salg, indregistrering, ibrugtagning eller benyttelse af et køretøj på grund af udragende dele foran førerhusets bagpanel, hvis dette køretøj opfylder forskrifterne i bilag I.

Artikel 3

Alle ændringer, som er påkrævet for at tilpasse forskrifterne i bilaget til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 70/156/EØF.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juni 1993. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. oktober 1993.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

(1) EFT nr. C 230 af 4. 9. 1991, s. 46.

(2) EFT nr. C 67 af 16. 3. 1992, s. 77 og EFT nr. C 305 af 23. 11. 1992.

(3) EFT nr. C 49 af 24. 2. 1992, s. 3.

(4) EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 88/403/EØF (EFT nr. L 220 af 8. 8. 1987, s. 44).

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1992.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

På Rådets vegne

R. NEEDHAM

Formand

BILAG I

1. ANVENDELSESOMRÅDE

Dette direktiv gælder for udragende dele foran bagpanelet på førerhuse til motorkøretøjer i klasse N; det er begrænset til yderfladen som defineret nedenfor og gælder ikke udvendige førerspejle og holdere hertil eller udstyr som antenner eller bagagebærere.

2. DEFINITIONER

I dette direktiv forstås ved:

- 2.1. »Yderflade«, den del af køretøjet, der befinder sig foran førerhusets bagpanel, således som dette defineres i punkt 2.5. Den omfatter elementer som forskærme, forreste kofanger og forhjul, men ikke bagpanelet selv.
- 2.2. »Godkendelse af køretøj«, godkendelse af en køretøjstype for så vidt angår udragende dele.
- 2.3. »Køretøjstype«, motorkøretøjer, der ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden for så vidt angår »yderflade«.
- 2.4. »Førerhus«, den del af karrosseriet, som udgør fører- og passagerkabinen, herunder dørene.
- 2.5. »Førerhusets bagpanel«, den bageste del af fører- og passagerkabinens yderflade. Kan førerhusets bagpanel ikke pladsbestemmes, anses det i dette direktiv for at være det lodrette, tværgående plan, 50 cm bag førersædets R-punkt, når sædet, hvis det kan indstilles, er anbragt i sin bageste førerposition (se bilag III til direktiv 77/649/EØF)⁽¹⁾. Er førerhuset forsynet med mere end én række sæder, bestemmes førerhusets bagpanel med det bageste passagersæde i bageste position som udgangspunkt. Fabrikanten kan dog med den tekniske tjenestes tilslutning anmode om et andet mål, hvis det kan påvises, at 50 cm ikke passer til et bestemt køretøj.
- 2.6. »Referenceplan«, et vandret plan, som går gennem forhjulenes centrum eller et vandret plan, som ligger 50 cm over jorden, idet det laveste af disse to planer benyttes; dette plan bestemmes for det lastede køretøj.
- 2.7. »Gulvlinje«, en linje, der bestemmes således: aftegnes en kegle med lodret akse af vilkårlig højde og en halv topvinkel på 15° omkring det lastede køretøjs yderflade, således at karrosseriets yderflade bestandigt tangeres på det laveste punkt, er gulvlinjen det geometriske sted for tangeringspunkterne. Ved bestemmelse af gulvlinjen tages der ikke hensyn til udstødningsrør eller hjul eller funktionelle mekaniske anordninger på undervognen, f.eks. anbringelsesanordning til donkraft, hjulophæng eller slæbeanordninger til brug ved havari. I rummet på hjuludskæringerne yderside tænkes anbragt en overflade, der uden at ændre retning forlænger de tilstødende yderflader. Der tages hensyn til den forreste kofanger, når gulvlinjen skal bestemmes. Afhængigt af vogntypen, kan gulvlinjen trækkes enten ved kofangerprofilens yderkant eller ved karrosseripanelet under kofangeren. Er der to eller flere tangeringspunkter samtidig, benyttes det laveste punkt ved bestemmelse af gulvlinjen.
- 2.8. »Krumningsradius«, radius i den cirkelbue, som svarer nærmest til den pågældende komponents afrundede form.
- 2.9. »Lastet køretøj«, køretøjet lastet med den teknisk tilladte totalmasse og denne masses fordeling på akslerne efter fabrikantens anvisninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 267 af 19. 10. 1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/630/EØF (EFT nr. L 341 af 6. 12. 1990, s. 20).

3. ALMINDELIGE FORSKRIFTER

- 3.1. Dette direktivs bestemmelser gælder ikke de dele af køretøjets »yderflade«, som, når køretøjet er i køreklar stand, og døre vinduer, lemme osv. er lukkede, befinder sig:
- 3.1.1. uden for et område, der foroven begrænses af et vandret plan 2,00 m over jorden og forneden enten af det i punkt 2.6 definerede referenceplan eller af den i punkt 2.7 definerede gulvlinje, alt efter fabrikantens valg
- 3.1.2. inden for det i punkt 3.1.1 beskrevne område, men uden at kunne tangeres under statiske betingelser af en kugle på 100 mm i diameter.
- 3.1.3. Udgøres dette områdes nedre grænse af referenceplanet, tages der ligeledes hensyn til de dele af køretøjet, som ligger under referenceplanet mellem to lodrette planer, hvoraf det ene berører køretøjets yderflade og det andet ligger parallelt med det i en afstand af 80 mm mod køretøjets indre fra det punkt, hvor referenceplanet tangerer køretøjets karrosseri.
- 3.2. Køretøjets yderflade må ikke være forsynet med udragende dele, der kan gribe fat i fodgængere, cyklister eller motorcyklister.
- 3.3. Køretøjets yderflade må ikke være forsynet med udragende, spidse eller skarpe dele eller fremspring, hvis form, dimensioner, retning eller hårdhed kan medføre, at personer, som ved sammenstød rammes eller strejfes af køretøjets yderflade, udsættes for øget risiko eller sværere kvæstelser.
- 3.4. Udragende dele på yderfladen, hvis hårdhed er under 60 Shore A, kan have en lavere krumningsradius end de i punkt 4 foreskrevne værdier.

4. SÆRLIGE FORSKRIFTER

- 4.1. **Ornamenter, handelssymboler, bogstaver og tal i handelsmærker**
- 4.1.1. Ornamenter, handelssymboler, bogstaver og tal i handelsmærker må ikke have en krumningsradius under 2,5 mm. Dette krav gælder imidlertid ikke, hvis disse dele ikke rager mere end 5 mm ud fra den omgivende overflade; i så fald skal deres udadrettede kanter dog være afrundede.
- 4.1.2. Ornamenter, handelssymboler og bogstaver og tal i handelsmærker, som rager mere end 10 mm ud fra den omgivende overflade, skal give efter, gå af eller bøje sig, hvis deres mest fremspringende punkt udsættes for en påvirkning på 10 daN i en hvilken som helst retning i et plan, der ligger nogenlunde parallelt med den overflade, de er anbragt på. De 10daN påføres ved hjælp af et stempel med en plan endeflade på højest 50 mm i dm. Er dette ikke muligt, benyttes en tilsvarende metode. Når ornamentene har bøjet sig, givet efter eller er gået af, må den tilbageblevne del ikke rage mere end 10 mm frem og ikke have spidse eller skarpe kanter.
- 4.2. **Lygteafskærmning og lygtekranse**
- 4.2.1. Udragende lygteafskærmning og kranse på forlygter er tilladt, forudsat de ikke rager mere end 30 mm ud over lytateglassenes yderflade og deres krumningsradius overalt er på mindst 2,5 mm.
- 4.2.2. Tilbagetrækkelige forlygter skal opfylde kravene i punkt 4.2.1 både i brugsstilling og tilbagetrukket stilling.
- 4.2.3. Bestemmelserne i punkt 4.2.1 gælder ikke lygter, som er forsænket i karrosseriet, eller som karrosseriet rager ud over, forudsat karrosseriet opfylder kravene i punkt 3.2.
- 4.3. **Gitre**
- Gitterdele skal have en krumningsradius på:
- mindst 2,5 mm, hvis afstanden mellem de tilstødende dele er over 40 mm
 - mindst 1 mm, hvis afstanden er mellem 25 mm og 40 mm
 - mindst 0,5 mm, hvis afstanden er under 25 mm.

4.4. Vindues- og lygteviskere

- 4.4.1. Disse anordninger skal være udført således, at viskerarmen er forsynet med en beskyttelsesbeklædning, hvis krumningsradius er mindst 2,5 mm², og hvis overfladeareal er mindst 150 mm, målt i projektionen af et afsnit, der ikke ligger længere end 6,5 mm fra det punkt, som rager længst frem.
- 4.4.2. Dyser til forrudevaskere og lygteviskere skal have en krumningsradius på mindst 2,5 mm. Rager de mindre ud end 5 mm, skal de udadrettede kanter være afrundede.

4.5. Beskyttelsesanordninger (kofangere)

- 4.5.1. Beskyttelsesanordninger på forpartiet skal have yderenderne bøjet ind mod karrosseriets yderflade.
- 4.5.2. Bestanddelene i beskyttelsesanordninger til forpartiet skal være således konstrueret, at alle udadvendte stive overflader har en krumningsradius på mindst 5 mm.
- 4.5.3. Udstyr som slæbekroge og spil må ikke rage længere frem end kofangerens forside. Dog må spil rage længere frem end kofangerens forside, hvis de, når de ikke er i brug, er dækket af en beskyttelsesbeklædning med en krumningsradius på mindst 2,5 mm.
- 4.5.4. Dele af kofangeren eller dele, som er anbragt på eller i den, omfattes ikke af kravene i punkt 4.5.2 hvis de ikke rager længere ud end 5 mm. Kanterne på anordninger, der ikke rager længere ud end 5 mm, skal være afrundede. For anordninger, som er anbragt på kofangeren og omtales i andre punkter i dette direktiv, gælder direktivets særlige forskrifter.

4.6. Håndtag, hængsler og trykknapper til døre, bagagerum og motorhjelme samt ventilationsklapper og håndgreb

- 4.6.1. Disse dele må ikke rage længere ud end følgende mål: trykknapper: 30 mm, håndgreb og fastgørelsesanordninger til motorhjelm: 70 mm, i alle andre tilfælde: 50 mm. Deres krumningsradius skal være mindst 2,5 mm.
- 4.6.2. Hvis sidedørens håndtag er af drejetype, skal de opfylde et af følgende krav:
- 4.6.2.1. Drejes håndtaget parallelt med dørfladen, skal håndtagets åbne ende vende bagud. Sådanne håndtags yderende skal være bøjet ind mod dørfladen og anbragt i beskyttende omgivelser eller en fordybning.
- 4.6.2.2. Håndtag, som drejes udad i andre retninger end parallelt med dørfladen, skal i lukket stilling være anbragt i beskyttende omgivelser eller en fordybning. Den åbne ende skal vende bagud eller nedad.

Håndtag, som ikke opfylder det sidste krav, kan dog tillades:

- hvis de har en selvstændig tilbagetræksmekanisme
- de ikke kan rage længere end 15 mm ud, hvis tilbagetræksmekanismen svigter
- de i åben stilling har en krumningsradius på mindst 2,5 mm (dette gælder dog ikke, hvis de i maksimal åben stilling ikke rager længere ud end 5 mm og kanterne på de dele, som vender udad, er afrundede)
- endefladens areal målt højest 6,5 mm fra det længst fremspringende punkt, er mindst 150 mm².

4.7. Trinbrætter

Trinbrætter og trin skal have afrundede kanter.

4.8. Sideafskærmning til afbøjning af luft og regn samt vinduesafskærmning til afbøjning af stønk og luft

Kanter, som kan vende udad, skal have en krumningsradius på mindst 1 mm.

4.9. Kanter på karrosseriplader

Kanter på karrosseriplader er tilladte, hvis kanten er bøjet ind mod karrosseriet, så den ikke kan tangeres af en kugle på 100 mm i diameter eller er forsynet med en beskyttende beklædning, hvis krumningsradius er mindst 2,5 mm.

4.10. Hjulmøtrikker, hjuldæksler og beskyttelsesanordninger

4.10.1. Hjulmøtrikker, hjulkapsler og beskyttelsesanordninger må ikke danne finneformede fremspring.

4.10.2. Under ligeudkørsel må, med undtagelse af dækket, ingen del af hjulet, som befinder sig over det vandrette plan gennem rotationsaksen, rage længere ud end den lodrette projektion i vandret plan af karrosseripanelets kant over hjulet. Dog kan beskyttelsesanordninger, som dækker hjulmøtrikker og nav, hvis funktionelle krav berettiger det, rage længere ud end den lodrette projektion af karrosseripanelets kant over hjulet, forudsat den udragede dels overflade har en krumningsradius, som er mindst 5 mm, og den under ingen omstændigheder rager længere end 30 mm ud over den lodrette projektion af karrosseripanelets kant over hjulet.

4.10.3. Beskyttelsesanordninger, som opfylder kravene i punkt 4.10.2, skal anbringes, hvis bolte eller møtrikker rager længere ud end projektionen af dækkets yderside (den del af dækket, som befinder sig over det vandrette plan gennem hjulets rotationsakse).

4.11. Udstødningsrør og anbringelsesanordninger til donkraft

4.11.1. Udstødningsrør og (eventuelle) anbringelsesanordninger til donkraft må ikke rage mere end 10 mm ud over den lodrette projektion af gulvlinjen eller den lodrette projektion af referenceplanet skæringspunkt med køretøjets yderflade.

4.11.2. Uanset ovenstående bestemmelse kan udstødningsrør rage længere end 10 mm ud, hvis rørets kanter er afrundede til en krumningsradius på mindst 2,5 mm.

4.12. Afstande og udragende dele måles efter bestemmelserne i bilag II.

5. ANSØGNING OM EØF-TYPEGODKENDELSE

5.1. Ansøgning om EØF-typegodkendelse af en køretøjstype for så vidt angår udragende dele indgives af køretøjets fabrikant eller dennes repræsentant.

5.2. Ansøgningen ledsages af følgende dokumenter i tre eksemplarer:

5.2.1. en beskrivelse af køretøjstypen og de udragende dele foran førerhusets bagpanel, herunder de i bilag III nævnte enkeltheder, foruden de i direktiv 70/156/EØF, artikel 3, forlangte dokumenter

5.2.2. fotografier af køretøjets sider og dets forparti

5.2.3. de måltegninger af yderfladen, herunder udragende dele, R-punktet, referenceplanet eller gulvlinjen, som den tekniske tjeneste finder nødvendige for at kunne påvise overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit 3 og 4.

5.3. Ansøgeren stiller følgende til rådighed for den tekniske tjeneste, der udfører godkendelsesafprøvningerne:

5.3.1. et køretøj, som er repræsentativt for den type, der skal godkendes, samt den (de) del(e) af køretøjet, der betragtes som afgørende for, at den i dette direktiv foreskrevne afprøvning og kontrol kan udføres

5.3.2. visse dele og prøver af de benyttede materialer, såfremt den tekniske tjeneste forlanger det.

6. EØF-TYPEGODKENDELSE

Der indrømmes EØF-typegodkendelse og udstedes en attest efter modellen i bilag IV, hvis det køretøj, der ønskes godkendt, er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilags afsnit 5 og opfylder kravene i afsnit 3 og 4.

På anmodning af fabrikanten kan ethvert køretøj i klasse N1 typegodkendes, for så vidt angår de udragende dele foran førerhusets bagpanel, på grundlag af de tekniske forskrifter i direktiv 74/483/EØF⁽¹⁾.

7. FORELÆNGELSE AF EØF-TYPEGODKENDELSEN

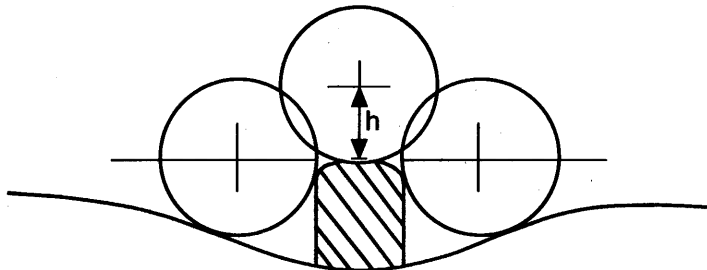
- 7.1. Enhver ændring af køretøjstypen eller de udragende dele foran førerhusets bagpanel meddeles den myndighed, som har godkendt køretøjstypen. Denne myndighed kan:
- 7.1.1. anse ændringer for at være uden nævneværdig virkning, således at køretøjet stadig opfylder kravene
- 7.1.2. eller kræve en yderligere afprøvningsrapport fra den tekniske tjeneste, som udfører afprøvnin-
gerne.
- 7.2. Den myndighed, der forlænger typegodkendelsen, giver forlængelsen et løbenummer i typegodkendelsesattesten, som vist i bilag IV.

⁽¹⁾ EFT nr. L 266 af 2. 10. 1974, s. 4. Direktivet er senest ændret med direktiv 79/488/EØF (EFT nr. L 128 af 26. 5. 1979, s. 1).

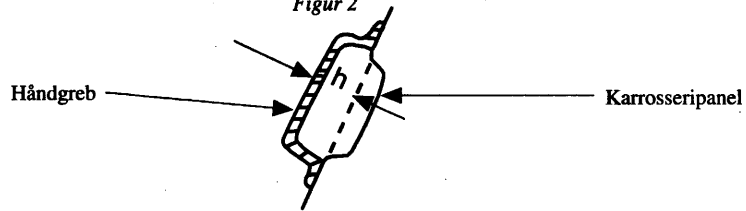
BILAG II**MÅLING AF AFSTANDE OG UDRAGENDE DELE**

1. **METODE TIL MÅLING AF UDRAGENDE DELE PÅ YDERFLADEN**
 - 1.1. Målene på en udragende del, som sidder på et konvekst panel, kan bestemmes enten direkte eller ved henvisning til en tegning af et passende udsnit af den pågældende monterede del.
 - 1.2. Kan målene på en udragende del, som ikke sidder på et konvekst panel, ikke bestemmes ved simpel måling, bestemmes de ved hjælp af den maksimale variation i afstanden mellem panelets referencelinje og centrum i en kugle på 100 mm i diameter, der bevæges i stadig kontakt med den pågældende del. Figur 1 viser et eksempel på denne metode.
 - 1.3. Det udragende parti på håndgreb måles i forhold til et plan, som går gennem fastgørelsespunkterne. Figur 2 viser et eksempel.
2. **METODE TIL MÅLING AF DET UDRAGENDE PARTI PÅ LYGTEAFSKÆRMNING OG LYGTEKRANSE**
 - 2.1. Det udragende parti i forhold til lygtens yderside måles vandret fra tangeringspunktet for en kugle med 100 mm i diameter, som vist i figur 3.
3. **METODE TIL MÅLING AF AFSTANDEN MELLEM GITTERDELE**
 - 3.1. Afstanden mellem gitterdele er afstanden mellem to planer, som går gennem kuglens tangeringspunkter og vinkelret på forbindelseslinjen mellem tangeringspunkterne. Figur 4 og 5 viser eksempler på benyttelse af denne metode.

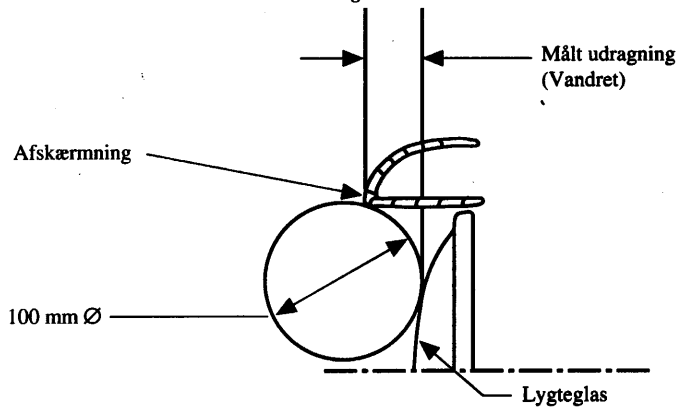
Figur 1

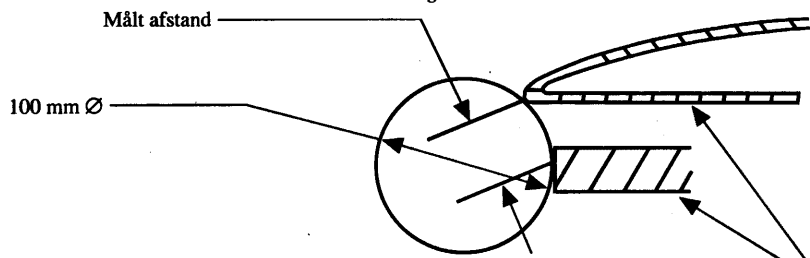
Figur 2

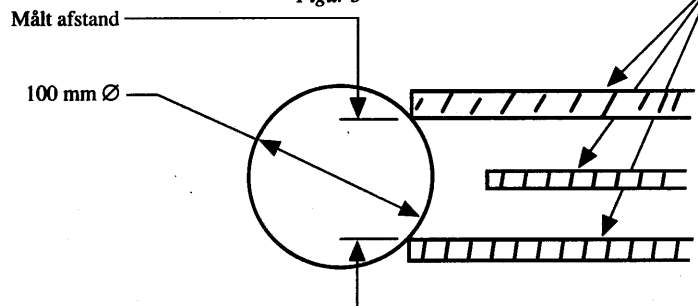
Figur 3

Figur 4

Figur 5

*BILAG III***MODEL TIL OPLYSNINGSSKEMA (a)**

Følgende oplysninger indsendes i de relevante tilfælde i tre eksemplarer med en indholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være tilstrækkeligt detaljerede og udført i passende målestok i A4-format eller sammenfoldet til denne størrelse. Eventuelle fotografier skal være tilstrækkeligt detaljerede.

For mikroprocesstyrte funktioner anføres relevante funktionsspecifikationer

0. ALMINDELIGE OPLYSNINGER
- 0.1. Mærke (fabrikantens firmabetegnelse):
- 0.2. Type og almindelig handelsbetegnelse:
- 0.3. Typeidentificeringsmærker, hvis sådanne er anbragt på køretøjet (b):
-
- 0.3.1. Anbringelsessted:
- 0.4. Klasse (c):
- 0.5. Fabrikantens navn og adresse:
- 0.6. Foreskrevne skiltes og påskrifters anbringelsessted og anbringelsesmåde:
-
- 0.6.1. På chassiset:
- 0.6.2. På karrosseriet:
- 0.8. Montageværkstedets adresse:
1. KØRETØJETS ALMINDELIGE KONSTRUKTIONSSPECIFIKATIONER
- 1.1. Fotografier eller tegninger af et repræsentativt køretøj:
- 1.2. Målplan af hele køretøjet:
- 1.3. Antal aksler og hjul (eventuelt antal larvefødder eller bæltter):
- 1.3.2. Antal styrende hjul og deres placering:
- 1.7. Førerhus (frembygget eller normalt):
2. MASSE OG DIMENSIONER (e) (i kg og mm) (der henvises eventuelt til tegningen)
- 2.3. Sporvidde(r) og akselbredde(r):
- 2.3.1. Hver styrende aksels sporvidde:
- 2.4. Køretøjets hoveddimension (totalmål):
- 2.4.1. For chassis uden karrosseri:
- 2.4.1.2. Bredde (k):
- 2.4.1.3. Højde (ulastet) (l) (ved ophæng med niveauregulering angives normal køreposition):
-
- 2.4.1.4. Overhæng fortil (m):
- 2.4.1.6. Frihøjde (som defineret i punkt 4.5.4 i del A i bilag II):
- 2.4.2. For chassis med karrosseri:
- 2.4.2.2. Bredde (k):
- 2.4.2.3. Højde (ulastet) (l) (ved ophæng med niveauregulering angives normal køreposition):
-

- 2.4.2.4. Overhæng fortil (m):
- 2.4.2.6. Frihøjde (som defineret i punkt 4.5.4 i del A i bilag II):
- 2.6. Køretøjets masse i køreklar stand med karrosseri eller chassissets masse med førerhus, hvis fabrikanten ikke monterer karrosseriet (iberegnet kølevæske, olie, brændstof, værktøj, reservehjul og fører) (o) (største og mindste masse for hver variant):
- 2.6.1. Denne masses fordeling på akslerne, og for sættevogne eller kærre belastning på koblingen (største og mindste masse for hver variant):
- 2.8. Den af fabrikanten opgivne teknisk tilladte totalmasse (største og mindste masse for hver variant) (y):
- 2.8.1. Denne masses fordeling på akslerne, og for sættevogne eller kærre belastning på koblingen (største og mindste masse for hver variant):
- 2.9. Det af fabrikanten opgivne teknisk tilladte akseltryk pr. aksel, og for sættevogne eller kærre belastning på koblingen:
5. AKSLER
- 5.1. Tegning af de enkelte aksler med angivelse af materialer og eventuel angivelse af mærke og type:
6. HJULOPHÆNG
- 6.1. Tegning af ophængningskomponenter:
- 6.2. Ophængningstype og -konstruktion for hver aksel og hvert hjul:
- 6.2.1. Niveauregulering: JA/NEJ (*)
- 6.3. Karakteristisk for ophængningens fjedrende dele (udførelse, materialeegenskaber og dimensioner):
- 6.6. Dæk og hjul:
- 6.6.1. Dæk/hjulkombinationer:
- (for dæk anføres dimensionsbetegnelsen, mindste belastningstal og minimalhastighedsindeks; for hjul anføres fælgdimensioner(er) og indpresningsdybde(r)
- 6.6.1.1. Aksel nr. 1:
- 6.6.1.2. Aksel nr. 2: etc.
- 6.6.3. Det af fabrikanten anbefalede dæktryk:
- 9.11. Udragende dele:
- 9.11.1. Helhedsbillede (tegning eller fotografier) af de udragende deles placering:
-
- 9.11.2. Tegning eller fotografier af dele såsom dør- og vinduesstolper, luftindtagsgitre, kølergitre, afløbsrender, håndtag, glideskinner, spjæld, dørhængsler og -låse, kroge, lister, pyntemærker, -emblemer og -fordybninger samt alle andre udragende dele og dele af yderfladen, som kan anses for væsentlige (f.eks. belysningsanordninger). Er de her nævnte dele ikke væsentlige, kan dokumentationen erstattes af fotografier, om fornødent ledsaget af målangivelse eller tekst:
-
- 9.11.3. Tegninger af dele af yderfladen i overensstemmelse med punkt 6.9.1 i bilag I til direktiv 74/483/EØF:
- 9.11.4. Tegning af kofangeren:
- 9.11.5. Tegning af gulvlinjen:

(*) Det ikke gældende overstreges.

- 9.16. Hjulafskærmning:
- 9.16.1. Kort beskrivelse af køretøjstypen for så vidt angår hjulafskærmning:
-
- 9.16.2. Detaljerede tegninger af hjulafskærmningsdelene og deres placering på køretøjet med angivelse af de data, der fremgår af figur 1 i bilag I til direktiv 78/549/EØF, idet der tages hensyn til størstemålene for dæk/hjul-kombinationen:
-
- 9.17. Foreskrevne skilte og påskrifter:
- 9.17.1. Fotografier eller tegninger af placeringen af de foreskrevne skilte og påskrifter samt af stelnummer:
- 9.17.2. Fotografier eller tegninger af skiltene og påskrifternes officielle del (f.eks. med angivelse af dimensioner):
- 9.17.3. Fotografier eller tegninger af stelnummer (f.eks. med angivelse af dimensioner):
-
- 9.17.4. Overensstemmelsesattest for så vidt angår kravene i punkt 3 i bilag I til direktiv 76/114/EØF udarbejdet af fabrikanten:
- 9.17.4.1. Betydningen af de i andet afsnit og eventuelt i tredje afsnit anvendte tegn til opfyldelse af kravene i punkt 3.1.1.2:
-
- 9.17.4.2. Anvendes der tegn i andet afsnit til opfyldelse af kravene i punkt 3.1.1.3, skal disse angives:
-

BILAG IV**MODEL**

(maksimalt format: A4 (210 x 297 mm))

EØF-TYPEGODKENDELSESATTEST

(køretøj)

Myndighedernes stempel

Meddelelse vedrørende

- typegodkendelse (*)
- udvidelse af typegodkendelse (*)
- afslag på typegodkendelse (*)
- tilbagekaldelse af typegodkendelse (*)

af en køretøjstype i henhold til direktiv 92/104/EØF om udragende dele foran bagpanelet på førerhuse til motorkøretøjer i klasse N.

EØF-typegodkendelse nr.: Udvidelse nr.:

AFSNIT I

0. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- 0.1. Mærke (fabrikantens firmabetegnelse):
- 0.2. Type og almindelig handelsbetegnelse:
- 0.3. Typeidentificeringsmærker, hvis sådanne er anbragt på køretøjet (*):
-
- 0.3.1. Mærkets anbringelsessted:
- 0.4. Køretøjsklasse (*):
- 0.5. Navn og adresse på fabrikanten af køretøjets basistype:
-
- Navn og adresse på den fabrikant, der har forestået den afsluttende fabrikationsfase:
-
- 0.8. Navn og adresse på monteringsvirksomhed(er):
-

(*) Det ikke relevante overstreges.

(*) Indeholder typeidentificeringsmærkerne tegn, som ikke er nødvendige for beskrivelsen af den køretøjstype, typegodkendelsesattesten gælder, erstattes disse tegn i dokumenterne med symbolet »?« (f.eks. abc ??123??).

(*) Som defineret i fodnote b) i bilag I til direktiv 70/156/EØF.

AFSNIT II

1. Supplerende oplysninger om køretøjets chassis, førerhus/fuldstændigt køretøj med karosseri (1)
- 1.1. Type førerhus (frembygget eller normalt):
- 1.2. Førerhusets bredde på køretøjet: mm
- 1.3. Førerhusets højde på køretøjet: mm
- 1.4. Køretøjets teknisk tilladte totalmasse: t
- 1.5. Teknisk tilladte akseltryk på forakslen (forakslerne):
 - 1.5.1. 1. Aksel: t
 - 1.5.2. 2. Aksel: t
 - 1.5.3. 3. Aksel: (1) t
- 1.6. Dæk- og hjulstørrelser:
2. Teknisk tjeneste, der foretager afprøvningerne:
3. Afprøvningsrapportens dato:
4. Afprøvningsrapportens nummer:
5. Begrundelse for eventuel forlængelse af typegodkendelsen:
6. Eventuelle bemærkninger:
- 6.1. Køretøjstypen, herunder karosseriet, opfylder de tekniske forskrifter i direktiv 74/483/EØF: ja/nej (1)
7. Sted og dato:
9. Underskrift:
10. Alle dokumenter, som i forbindelse med typegodkendelsen er blevet indsendt til godkendelsesmyndighederne, kan fås ved henvendelse til disse. En liste over disse dokumenter er vedlagt.

(1) Det ikke gældende overstreges.

RÅDETS DIREKTIV 92/115/EØF

af 17. december 1992

med henblik på vedtagelse af et direktiv om første ændring af direktiv 88/344/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 2, stk. 5, i direktiv 88/344/EØF ⁽⁴⁾ skal Kommissionen inden to år efter vedtagelsen af direktivet, efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, tage bestemmelserne vedrørende ekstraktionsmidlerne i bilaget og 2-methyl-2-propanol op til fornyet overvejelse og i påkommende tilfælde fremsætte forslag om ændring heraf;

i forbindelse med denne ændring beslutter Rådet, om de rester af ekstraktionsmidler, der er nævnt i del III i bilaget til nævnte direktiv, skal anføres under aromastoffer i stedet for levnedsmidler;

efter artikel 2, stk. 6, i direktiv 88/344/EØF forlægger Kommissionen tre år efter vedtagelsen af direktivet Rådet passende forslag vedrørende visse ekstraktionsmidler, som hidtil har været omfattet af national lovgivning;

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler gennemgik på ny alle ekstraktionsmidler i nævnte direktiv i 1990 og 1991 med henblik på at erstatte de i 1981 tildelte midlertidige acceptable daglige indtagelser (ADI) med permanente evalueringer; dette har ikke altid været muligt, idet de nødvendige begærede oplysninger ikke er blevet fremsendt; på grundlag af de modtagne oplysninger besluttede Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler at bekræfte sin, accept, opretholde den midlertidige status eller tilbagekalde sin tidligere midlertidige godkendelse, alt efter hvilket stof der var tale om —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 88/344/EØF ændres således:

1) I artikel 1:

a) tilføjes følgende afsnit i stk. 1:

»Dette direktiv berører ikke bestemmelser vedtaget inden for rammerne af mere specifikke fællesskabsregler.«

b) udgår stk. 2.

2) I artikel 2 udgår stk. 5 og 6.

3) Bilaget ændres således:

a) I del I indsættes følgende fodnote ⁽²⁾ for acetone:

»⁽²⁾ Anvendelse af acetone ved raffinering af olie af presserester af oliven forbydes.«

b) I del II

— tilføjes ekstraktionsmidlerne methanol og 2-propanol med en maksimal restmængde på 10 mg/kg for så vidt angår samtlige anvendelsesformål;

— tilføjes følgende punktum i fodnote ⁽¹⁾:

»Kombineret anvendelse af hexan og methylethylketon er forbudt.«

— udgår fodnote ⁽²⁾. I tredje spalte vedrørende dichlormethan ændres »10 mg/kg i brændt kaffe« til »2 mg/kg i brændt kaffe«

— indsættes følgende fodnote ⁽²⁾ for methylethylketon:

»⁽²⁾ Indholdet af n-hexan i dette ekstraktionsmiddel må ikke overskride 50 mg/kg. Dette ekstraktionsmiddel må ikke anvendes sammen med hexan.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 11 af 17. 1. 1992, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 94 af 13. 4. 1992, s. 158 og EFT nr. C 337 af 21. december 1992.

⁽³⁾ EFT nr. C 223 af 31. 8. 1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 157 af 24. 6. 1988, s. 28.

c) I del III

- udgår cyclohexan, isobutan og fodnote (*)
- ændres restmængden på 0,1 mg/kg for dichlormethan til 0,02 mg/kg
- tilføjes 1-propanol med en maksimal restmængde på 1 mg/kg
- indsættes følgende fodnote (*) for hexan og methylethylketon

() Kombineret anvendelse af disse to ekstraktionsmidler er forbudt.*

Artikel 2

1. Medlemsstaterne ændrer deres love og administrative bestemmelser med henblik på at:

- tillade handel med varer, som opfylder kravene i dette direktiv, senest den 1. juli 1993

- forbyde handel med produkter, som ikke opfylder kravene i dette direktiv, med virkning fra 1. januar 1994.

De underretter omgående Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. december 1992.

På Rådets vegne

R. NEEDHAM

Formand

RÅDETS DIREKTIV 92/122/EØF

af 21. december 1992

om bemyndigelse af Den Helleniske Republik til at udskyde liberaliseringen af visse kapitalbevægelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 88/361/EØF

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 69,

under henvisning til Rådets direktiv 88/361/EØF af 24. juni 1988 om gennemførelse af Traktatens artikel 67⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 88/361/EØF kan Den Helleniske Republik opretholde restriktioner for de kapitalbevægelser, der er opført i direktivets bilag IV, liste III og IV, indtil den 31. december 1992; i henhold til samme bestemmelse kan fristen forlænges med op til tre år;

Den Helleniske Republik har gennemført et økonomisk stabiliserings- og reformprogram; budgetkonsolideringen skrider hurtigere frem og vil blive styrket yderligere med 1993-budgettet; på trods af de igangværende tilpasningsbestræbelser har man endnu ikke kunnet skabe en fast forventning om penge- og valutakursstabilitet; det er nødvendigt at opretholde restriktioner på kortfristet kapital i en nærmere angivet periode for at kunne sikre en tilfredsstillende makroøkonomisk justering og for at kunne støtte penge- og valutakurspolitikken efter drakmens indtræden i valutakursmekanismen i Det Europæiske Monetære System (EMS); Den Helleniske Republik har anmodet om forlængelse af fristen for fuldstændig liberalisering af kortfristet kapital indtil den 1. januar 1995; den agter imidlertid at ophæve nogle af de nugældende restriktioner fra den 1. januar 1993;

Kommissionen har i samarbejde med Det Monetære Udvalg foretaget en undersøgelse af den økonomiske og finansielle udvikling i den græske økonomi; undersøgelsen viser, at der ganske vist er sket fremskridt med hensyn til den økonomiske stabilisering og opnået en

forbedring i betalingsbalancesituationen, men at de store budgetmæssige uligevægte og den stadig høje inflation gør forbedringerne skrøbelige; det er hensigtsmæssigt at liberalisere de kortfristede kapitalbevægelser, inden der kan opnås en vedvarende øget økonomisk stabilisering;

de græske myndigheder har gennemført reformer og truffet liberaliseringsforanstaltninger for finansmarkederne; det finansielle system er imidlertid ikke tilstrækkeligt udviklet til at kunne klare fuldstændig frie kapitalbevægelser;

i lyset af ovennævnte er det berettiget at give tilladelse til at opretholde restriktioner for de kortfristede kapitalbevægelser;

imidlertid kan denne dispensation på ingen måde retfærdiggøre restriktioner på kapitalbevægelser, der ville være i modstrid med artikel 8 A i Traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Den Helleniske Republik kan under overholdelse af de i bilaget anførte betingelser og frister midlertidigt opretholde restriktioner for de kapitalbevægelser, der er opført i bilaget.

Artikel 2

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1992.

På Rådets vegne

D. HURD

Formand

(¹) EFT nr. L 178 af 8. 7. 1988, s. 5.

BILAG

Den Helleniske Republik kan indtil den 30. juni 1994 opretholde restriktioner på følgende kapitalbevægelser:

1. Transaktioner vedrørende kontokuranter og indlånskonti i penge- og finansieringsinstitutter: Valutaindlændinges transaktioner af en varighed på under ét år med udenlandske penge- og finansieringsinstitutter.
 2. Finanslån og -kreditter af en varighed på under ét år.
 3. Kapitalbevægelser af personlig karakter: Lån af en varighed på under ét år.
 4. Fysisk ind- og udførsel af formueværdier: Betalingsmidler.
-